

SZENTESI LAP.

VEGYESTARTALMU HETILAP.

<p>E lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.</p> <p>Előfizetési árak:</p> <p>Egész évre . . . . . 4 frt. Fél évre . . . . . 2 frt. Negyed évre . . . . . 1 frt.</p>	<p>HIRDETÉSI ÁRAK:</p> <p>A három hasábra terjedő petitorsórt egyszeri hirdetésnél 18 kr., a két hasábosért 12 kr., egy hasábosért 6 kr. számítatik.</p> <p>Bélyegdíj minden egye beigtatástól 30 kr.</p>	<p>Megjelen e lap betenkint vasárnap egy iven.</p> <p>A „Nyitőr”ben a háromhasábos petitorsórt igtatási díja 15 kr. o. é.</p>
---	--	---

Még egy szó megyénk székhelye kérdéséhez.

E lapok hasábjain többször lett fejtegetve, miért kívánatos, hogy Csongrádmegye székhelye Szentesre tétessék át. Megpendítettük ez eszmét még 1873. év april havában, mindjárt akkor, midőn H.-M.-Vásárhely királyi várossá levén a megye kötelekéből kilépett, és Szentes lett hivatalva a vezérszerepre e megyében. Megpendítettük az eszmét szemben azokkal, kik a szomszéd város új fényét megkivánva javasolni kezdték, hogy annak példájára királyi várossá lenni törekedjünk mi is.

A többször felhozott eszme: legyünk inkább Csongrádmegye első községe, mintsem a haza királyi városainak legutolsója végre gyökeret vert polgáraink szívében, és Szentes is megmozdult. A megye mint az alkotmány védőbástyája iránti kegyelet nem engedte, hogy közömbösök maradjunk akkor, midőn a centralisatio a székhelyet akár Szegedre, akár Vásárhelyre akarja terelni; — igaz, hogy városunk érdekei, önön jobblétiünk és az előnyök reménye is ösztönözött bennünket, — városunk megtette ajánlatát, felajánlotta áldozatát, hogy a székhelyet elnyerhesse.

Ime az utolsó megyei közgyűlésen az az indítvány: mondja ki Csongrádmegye legalább elvben, hogy székhelyét Szentesre akarja áttenni megbukott; megbukott 4, mondd négy egész

szótöbbséggel, 43 szavazattal 47 ellenében; megbukott azért, mert Szentes saját fiai maguk is ellene szavaztak.

Midőn polgártársaink megütközéssel vették e leverő hirt, akkor Fekete Márton megyei árvaszéki ülnök ur és szentesi szülőt ifju egyén, egy cikksorozatban, ugyancsak e lapok hasábjain, bizonyítani törekszik amaz indítvány időszerűtlen, czélszerűtlen voltát, bizonyítani igyekszik mennyire helyesen cselekedtek azok, kik vele együtt, amaz indítványt leszavazták; s midőn erre törekszik egyuttal neheztelését fejezi ki a felett, hogy a „Szentesi Lap” hallatlan dolognak mondotta azt, hogy szentesiek Szentes érdeke ellen szavaztak; mert hát ő elvárja, „miserint saját meggyőződését egy tekintélyes tömeggel (tehát így?) szemben követni és érvényesíteni lehessen.”

Mielőtt érveléseire felelnék, bocsánatot kell kérnem (mert hisz ama cikket én irtam volt) Fekete Márton urtól; nem azt mondtam, hogy megyénkben hallatlan dologt követ el, ki önmeggyőződését nyilvánítja; magam is tettem azt egyszer másszor, még akkor is, midőn — például a legutóbbi bizalmi felirat ellen tett indítvánnyal — csak néhányad magammal, — vagy midőn egy candidáló bizottság eljárása ellen felszólalván, egyes egyedül maradtam; — tisztelni tudom mindenki véleményét, habár harcolok is ellene; és meghajolva

a többség határozata előtt, még soha sem igyekeztem azt alkotmánytalan uton, annál kevésbé tehetetlen sértetésekk által megváltoztatni. — Nem bélyegeztem én hallatlan bünek, hogy társaival egyetemben ellenünk szavazott; — hanem az, hogy szentesiek Szentes érdeke ellen szavaztak csakugyan eddiglen hallatlan volt; — most már ez sem hallatlan. — Azután! hisz ő szavazott a többséggel. kisebbségben mi maradtunk!

Bajos dolog egyébiránt Fekete Márton ur három cikkeire röviden felelni akarni; — olvasva ugyan is azokat, önkénytelenül eszünkbe jut Procrustesnek mythologiai ágya; — ez őskori hős vendégeit ezen híres ágyba feküdni kényszeríté, — ha azután alacsony természetűek és így rövidek valának, kinzó eszközeivel addig nyújtogatta őket míg az ágyat betöltötték; ha sugár hosszú természetűek voltak egy egy darabot levágott testükből, — mignem az ágyba szépen belefértek. — Fekete ur is ugy cselekszik, cikkeiben — egyikben ugy mint a másikkban, — majd a megye autonómájára, majd a ministerium hatalmára, majd Szentes város ajánlatára, majd megyénk és városunk pénzügyviszonyaira hivatkozik, s érvelései közben, hol kinyújtogatja azokat, hol megcsontítja, már tudniillik a mint az ő eszmejárásával megegyeznek vagy ellenkeznek. Épen ezért nagyon hosszasan kellene lennem, ha minden érvelésére akarnék felelni, mert minden lépten nyomon az elkinzott fogal-

T Á R C S A.

Az örült nő.

— Egy fehér barát emlékirataiból. —
(H. C. után.)
(Folytatás)

Emma váratlan megjelenése nagyon meglepett, meg nem mozdultam volna egy világért; féltem, hogy elüszöm a kedves jelenetet, ha csakugyan nem valóság, hanem pusztán merő álomkép lenne. — Felém jött, mint az alvajáró, lehajolt hozzám s megcsókolta homlokomat. Szeme egyedül engem keresett, a holtra nem tekintett. — Lassan, mint jött, eltávozott ismét, csak ruhájának csendes suhogását hallottam. — Gondolkodtam; talán még is csak álom volt! behunytam szememet, hogy vissza idézzem a kedves képet. — Hasztalan! nem jött vissza többé! — Mily szép volt! a szétbomlott fekete haj göndör fürtökben köríté nyakát s bár arca majdnem kísérteties, volt szeméből még is élet sugárzott.

Felkeltem helyemről s kitekintettem az ablakon. Az ég csillagai már már halványodtak, mintha fehér fátyollal öveztek volna magukat. A nap már ébredezni kezdett, mint az álomból felszerkenő fáradt vándor, ki előbb csendesebben, majd mindig erősebben mozdul meg s már is felpillant a még félig zárt szempillák alól. A láthatár pirkadni kezdett a reggeli úde légben, mint a szelid menyasszony, kit korán leptek meg, mielőtt fátyolát, kendőit, szalagjait nyakára, keblére köthette volna. Perczről perczre nagyobb világosság áradt be a szoba ablakain. Befejtettem imámat s eloltottam a gyertyák világát.

A gróf már ébren volt; egy szolgát küldött át a zárdába, hogy nevében távol maradhatóságomat a mai

egész napra kieszközölje. — Hozzám jött s pihenésre kényszerített; lenyugodtam tehát szobájának divánján, s nem sokára a fél álom, a fél ébrenlét csábképei lebegtek körülöttem. Láttam a maltai vitézt, mintha felámadt volna halottaiból, majd gyámtyámat láttam holtan s kiterítve a ravatalon; majd ismét Emmát láttam, mint boralt keblemre, s papi öltönyt lábaimnál a földön heverve; majd kies völgyben, majd sziklás hegyen láttam magamat s messze távolban a kedves leányt, ki el-citünezett a távol ködében.

Csak keveset üdülve ébredtem fel. Az orvos megérkezett a városból. Siettem titkon találkozni vele. Előadtam Emma lelki állapotát s kértem segélyét, hogy megnyugtassuk a félénk leányt. — Megegyeztünk egymással. — Ő meglátogatta a grófi kisasszonyt, tudakozódott hogyléte felől, meghallgatta aggodalmait, s mosolygott azok fölött. — Azt állítá, miserint a maltai vitéz gyorsan fejlődött ideglázban mult ki; s mit mi örületnek véltünk, az nem egyéb, mint lázokozta félrebeszélés volt. — Magyarázta az örütség jelenségeit, lehetetlennek állítá annak örökölhetőségét; szóval, némileg megnyugtatta Emmát, s gyógyszereket rendelt számára, melyeket ez használni ígérkezett, minthogy idegei erősen fellettek izgatva.

Ebéd felett vidámabb volt a leány, de gyámtyám mélyen szomorkodott, családjának elenyészte fájdalommasan hatott szívére. — Emlékszem mint tanakodtak egykor a fölött, hogy a maltai vitéz fogadalmi alól, feloldását kérné a papától, s megnősülne a család fennmaradásának reményében. Később lemondott a gróf ezen tervéről, s megnyugodott az ég rendeletein. Önmaga irtózott a másodszori nőtüléstől. Talán nem volt boldog nejevel? — az ellenkezőt kellett gyanitanom; — azt mondék végtelenül szerette Emma anyját; ki leánya születése után alig egy évre elhalálozott, kévéssel azután, hogy enmagam a grófi kastélyba érkeztem.

Azon nap délutánján előhozták a maltai vitéz számára rendelt tölgyfa-koporsót, melyet később más ónból készültbe zártk; — belefektettük a rendjének ruhájába öltötetett holtat sarkantyustól, kardostul, a rend fényes csillagkeresztjével mellén.

Pater Quirin másnap volt eljövendő, hogy a temetési szertartásokat végezze.

III.

A maltai vitéz el lett temetve, tompa csend uralkodott a kastélyban. Emma felkért, hogy a kertbe kísérem. Derült tiszta nap volt. Kéz kézben, szótlantul haladtunk át az árnyas faszoron a halastóig, melyet sudar nyárfák környeztek. Megállottunk a parton — hatytyuk ringatták magukat a kék hullámokon s bizodalmasan közelegtek felénk.

„Izidor!” szólalt fel Emma, „a hatytyuk nem maradnak fenn haláluk után, nemde?”

„Csak az ember halhatatlan, mint az írás bizonyítja” válaszoltam én.

„A szegény hatytyuk!” sohajtozott Emma, „s még is örvendenek lételüknek; fájdalomt, örömet éreznek és szeretnek.”

„A bölcs Isten mitsem teremtett czéltalanul” magyaráztam.

„Vajjon merre lehet most nagybátyám lelke?” kérdé ismét s felemelte szemét a fellegtelen égboltozat felé.

„Ott fenn van!” volt az én feleletem, „a vallás azt tanítja. Minden lehullott levél újabb életnek táplálékává lesz. Az ember jobblétre tér át, hogy mindinkább tökéletesbüljön.”

„Igen! igen!” szólt elremegve, „az ember ábrándozhatik, álmodhatik, az álmok a tuvilágból származnak. Mult éjjel felőled álmodám, Izidor!”

„Felőled?” kérdém hevesen.

„Az álmodtam” folytató, „mintha a halott szobá-

makat, hol kifoltozni, hol rendes értelmükre visszavezetni kellere. Azért tehát csakis a főbb ellenvetésekre szorítkozom.

Azt vitatja F. M. ur, hogy az indítványt, mely a megye székhelyének Szentesre tételét elvben kimondatni óhajtott, és e határozat helyben hagyását a ministeriumnál kieszközölni kívánta, leszavazni kellett:

1-ör. Azért, mert veszélyes elvet tartalmazott; — veszélyezteté a megyei autonómiát.

Okoskodása röviden ez: a megyék autonóm jogához tartozik megállapítani hol legyen székhelyök; ha még ennyi joguk sem volna — így szól — akkor nincs többé semmi okunk azok autonómiájára legkisebb sulyt is fektetni. Amaz indítvány pedig — szerinte — beleegyezik abba, hogy a megyei székhely meghatározására eldöntő befolyással a kormány birjon. — Idáig szép, csak hogy már most a következtetés hamis, azt hozza ugyan is ki az előbbiekből: hogy felesleges a megyének most határozni, „egyelőre elégséges a azon intézkedés, melyet az 1874. évben tartott megyei gyűlés tett; felirván a ministeriumhoz; hogy a megyék kikerekítése alkalmával venné figyelembe Csongrádmegyének a székhely tárgyában hozandó határozatát.”

Én a magam részéről soh'se tudtam meggyeztetni (s ezt már e lapokban is felemlítém) a megye e hivatkozott határozatát, azzal a megye székhelye kérdésének folytonos elodázgatásakor a hivatalos székekből már többször hallott biztatással: „soh'se tartsunk attól, hogy a székhely Szegedre téssék; e részben határozni a megye kizárólagos autonóm joga.”

Szerintem épen az indítvány diadalra jutása által tudhattuk volna meg, megáll-e ez a sokszor pengetett axioma a mai időben, midőn számos megyének kérvénye ott hever a ministeriumnál, melyekben esedeznek, hogy székhelyük ide vagy oda téssék — vagy ne téssék által.

Hanem eltekintve az autonómia ez axiómájától, ugyan hogy tudja egy szentesi ifju — abból, hogy a megyék bekövetkezendő kikerekítése idején lesz időnk határozni, és a ministerium majd figyelembe is veszi e határozatot, — mondom, hogy tudja ebből a szentesieket vigasztalni és megnyugtani akkor: midőn az ő

szavazata által is támogatott legutóbbi megyei határozat kétségtelen bizonyítékot szolgáltat a ministeriumnak az iránt: hogy Csongrádmegye a maga székhelyét Szentesre még elvileg sem kívánja áthozni.

2-ör. Le kellett azt az indítványt szavazni azért, mert időszerűtlen.

Ennek bebizonyítására felhossa F. M. ur a megye kikerekítésére vonatkozó törvényjavaslatok törtrnelmét, — mint ő megjegyzi — „Bitótól — Cicatricisig“ (!) Elmondja, mint félt: eszébe jutván, hogy a közigazgatási, hadügyi, adóügyi, igazságszolgáltatási közegek, mind egy helyen legyenek összpontosítva; — s azután elmondja, mint szabadult e „lidércz nyomástól,” eszébe jutván, hogy az első centralisatio édes illatával telt“ törvényjavaslat megbukott. — Elbeszéli, hogy az új javaslat elkészíthetése céljából már a megyék mind felszólítottak nyilatkozatra; hogy nyilatkozott Csongrádmegye is (no hisz a székhelyre nézve szépen nyilatkozott!) — ezekből azután kihozza, hogy tudja Isten! mikor kerül a megye rendezésére a sor, hisz a mostani minister elnök márczius 3-án mondott program beszédében a kikerekítést fel sem említette.

Velem együtt minden ujságot olvasó egyén bizonyára tudja, hogy a jövő országgyűlés legfontosabb teendője a közigazgatás és pénzügyek rendezése; s hogy ennek folytán nem sokára, mint a pártalakulások is mutatják, a megyei rendszer, a helyhatósági önkormányzat a szabad választás — szemben fognak állani a parlamenti kormányzat, a központi igazgatás és a kinevezés elveivel ott a törvényhozás színterén.

No de tegyük, hogy nem így áll a dolog, hanem úgy mint Fekete Cseh Márton ur mondja, mégis furcsán hangzik, midőn tudva azt, hogy Szegednek van kilátása Csongrádmegye székhelyének elnyerhetéséhez, tudva azt hogy H.-M. Vásárhely is megtette a lépéseket; — főleg pedig, midőn Szentesnek szemére lobbantja ön fia, hogy nagyon későn ébredezett; — de ugyan akkor azzal biztatja szülő városát, hogy van idő; — és korainak, idő előttinek nevezi a leszavazott indítványt.

De legszebb az, midőn időszerűtlennek mondja

az indítványt azért: mert „Szentes város körgyűlési határozatában világosan mondatik, hogy Szentes város csak azon esetben hajlandó a megye épületéhez szükséges telket és építési anyagot szolgáltatni, ha a megyének célba vett kikerekítése alkalmával Csongrádmegye Szenteset választaná székhelyéül.”

Én ezt eddig úgy értettem, hogy ha a székhely máshová tétetik akkor Szentes nem ad se telket se téglát ingyen; hogy ezen magyar mondatban a kikerekítés alkalmától tétetnek függővé az ajánlat; — ezt megvalloim csak most hallottam.

F. M. ur az általunk védett indítványt likas mogyoróhoz hasonlítja! . . . az ő lyukas mogyoróját nem roppantotta meg! —

(Vége köv.) Buday József.

— Az 1874. tanévet berekesztő szigorlatok, a Szentes városi gym. tanfolyammal egybekötött polgári fitanodában, a következő rendben fognak megtartatni:

Junius 14. délelőtt I. osztály latin nyelv. II. oszt. mennyiségt. VI. oszt. magyar; délután: III. oszt. német, IV. oszt. természett. V. latin nyelv.

Junius 15. délelőtt: IV. oszt. német ny. V. oszt. történet, VI. oszt. polg. jog. s kötel. délután: I. oszt. mennyiségt. II. oszt. latin ny. III. történet.

Junius 16. délelőtt: VI. oszt. természett. II. oszt. mért. rajz. V. statistica. délután: I. csoport francia nyelv.

Junius 17. délelőtt: V. oszt. magyar ny. VI. oszt. görög ny. IV. oszt. vegytan. délután: I. oszt. német ny. II. oszt. német ny. III. oszt. mennyiségt.

Junius 18. délelőtt: I. osztály földrajz. VI. oszt. könyvvitel. III. mért. rajz. délután: IV. oszt. latin ny. V. oszt. görög nyelv. II. oszt. földrajz.

Junius 19. délelőtt: I. oszt. magyar ny. IV. oszt. történet. VI. oszt. mennyiségtan, délután: II. csoport francia nyelv.

Junius 21. délelőtt: IV. oszt. mért. rajz. I. oszt. természett. VI. oszt. latin nyelv. délután: II. oszt. magyar ny. V. oszt. mennyiségt. III. oszt. latin nyelv.

Junius 22. délelőtt: III. oszt. magyar ny. IV. oszt. mennyiségt. VI. oszt. gazdaszat. délután: V. oszt. német ny. II. oszt. természett. I. oszt. szabadk. mért. rajz.

Junius 23. délelőtt: VI. oszt. történet. III. oszt. természettan. V. oszt. természett. délután: III. csoport. francia nyelv.

Junius 24. délelőtt: IV. oszt. magyar ny. III. oszt. földrajz. VI. oszt. mért. rajz, délután: V. oszt. mért. rajz. VI. osztály német nyelv.

Az ünnepélyes zárvizsga f. évi junius 29-én leend. E nap délutánján az intézet igazgatója, néh. Reinholz Károly elhalt tanár felett, emlékkönyvet tartand. Ezt követi a vizsga a tornaszatból.

A városi polg. leánytanodában az évet berekesztő nyilvános vizsga f. évi jun. 29. napján fog megtartatni. Ugy a szigorlatokra, mint a zárvizságra a szülöket és tanügybarátokat ezennel tisztelettel meghívja Szentes, 1875. jun. 4 az igazgatóság.

jába mentem volna, oda, a hol te imádkozál. Kimondhatlanul féltém, s még is elmentem, borzadtam, de legyőztem borzalmamat, remegtem éretted, mert tudtam, hogy egyedül vagy a halottnál, s azt hittem el kell veszned az irtózatos magánosságban. — Alva találalak — megcsókoltam homlokodat, — te nem ébredtél fel. Mintán meggyőződtem arról, hogy élsz, visszatértem. — Mindenre oly élénken emlékszem, mintha valóság volt volna. Bal felől ültél a holt lábainál, imakönyved öledben fektűt, balkarod lecsüngött, fejedet a szék támlájára hajtottad volt le. Féltém, hogy zavarlak, pedig oly édesden, oly szépen aluvál. A gyertyák hamva hosszant nyult le: rekkenő gőz terjedt szét a szobában. — De hogy is álmodhatik az ember oly élénken!”

„És mindez merő álom volt volna?” szoltam, kedves meglepetésemben kezét szorongatván.

A háttérben levő magas fenyvek felé mutatott. A nap leszállt, arany sugarai áthatoltak a sűrű lombokon. „Ott, hol ama tüztenger fénylik, ott lakik nagybátyám, miután kibontakozott a föld homályából,” szolt s köny ragyogott szemeiben.

Aggódám a feindult leány miatt, szelíden tova vezettem a kert sötétebb árnyai felé.

„Oly szives vagy irányomban Emma!” szoltam némi szünet mulva, a mint egymás mellett haladánk; „oly szives vagy, mintha nővérem volnál, alig érdemlem meg; e gondolat annyira szorongatja keblemet! Te a gróf leánya — s én a föld porából való vagyok; még is „te“-nek szólítalak, s te megengeded, hogy nővéremnek nevezzelek.”

Megállott előttem s komolyan szemem közé tekintett. „Szíved is a föld rögéből való?” kérdé. „Lelkeink nem rokonok egymással? Lám Izidor! nem hiszem, hogy a rangkülömbőség szülte előítéletek kebledben honolnának. Te mélyen megveted azt, mit én becsúlni nem tudok. A rangkülömbőség, ezen emberi találmány szét választhatna bennünket? Ne szólj így

Izidor, beszéded megszorít; nővéred óhajtok lenni, s óhajtok, hogy szeress.”

Az utolsó szavaknál mélyen elpirult, — megragadta kezeimet s forróan szorongatá. — Tovább lépdeltünk.

„Még most kedves Emmám!” folytattam kis vártatra, — „még most gyermekek vagyunk, s bizalmaságunkat ki sem akadályozza. Ámde nonsokára más ként lesz. Látod e fehér öltönyt, mely rajtam van? A rangkülömbőségen kívül még más választófal is leend közöttünk: a papi eskü, az egyházi rend. — Nem lesz szabad kezdet szóritanom — csókolnom. Más zárda bognak áthelyezni, meglehet valamely távoli plébánián kellend kaplankodnom. — Te más nevére leendesz, ki boldogabb lesz, mint én. — Minden el fog mulni, mint az álom. Számomra csak a keserű emlék marad. — Oh miért is nem hagytak az alacsony kunyhóban, hol először pillantám meg a nap világát!”

Szemeim könybe lábadtak, mellemre hajtám le fejemet. Emma nyájasan mosolygva állott elém.

„Azt véled barátom! hogy e fölött nem gondolkoziam még?” kezdé oly bűvös hangon, mely velőm hatott, s lelkemet rendíté meg. — „tadd meg hát, hogy ingerülten szitkozódtam is már e miatt; de nem rettegtem. Én hiszek, s bizom Istenben, ki felfedezte nekem a jövőndöt. Te soha sem fogsz szerzetesnek felesküdni; — én tudom! — Hogy miként fog ez megtörténni, azt nem értem ugyan, — de azért bizonyos vagyok benne. — Nyugodt maradhatnék-e oldalad mellett, ha az a borzasztó gondolat, hogy az egyháznak feladoztatol, háborgatna? Te nem születted a zárda számára; a te helyed itt van szívemen. Hü kebled nem doboghat az élettelen márvány szobrokért, hanem más élő kebelért, mely melegen érez irántad. Te tudod, hogy ájtatos vagyok, hogy szívem, lelkemből szeretem, imádom Istenemet, de az emberek rendelményeit, melyek élteteket rabolják el, melyek iszonyatos fogadalmakkal terhelnek titeket, s természet

ellenes állapotra kénytetnek, az emberek e találmányait nem tisztelhetem soha! nem lehetnek azok kedvesek Isten előtt sem! A gondolat, hogy valaha megválnom kell tőled, borzasztóbb a halálnál. Lelkem rég elepedt volna már, ha az ellenkezőről nem volnék meggyőződve. Sokszor ábrándoztam egy távoli szigetről, hol papuralom, nemesi rang nem honol, hol az egymásért dobogó szívek szabadon szerethetik egymást. Ne mosolyogj! álmodott boldogságom valóságá lesz. — Te örökké velem maradsz s ez öltönyt vissza fogod küldeni oda, hol csak szerencsétlenek, kétségbeesettek, tévelygők és képmutatók lakoznak. — Emlékezz vissza amaz ünnepélyes napra, midőn a zárda templomában rád adták ez öltönyt, levágták fejedről fürtjeidet. Atyám és néném könyeztek; természetesen, az ő szemük előtt meghaltál akkor e világnak; — én, én mosolyogtam; belsőmben titkos szózat azt susogta; ez egész ünnepélyes szertartás, ceupa merő alakoskodás; a fehér öltönyt le fog hullani vállairól, fürtjei ismét lengeni fognak a szabad légben! — Azután ki kényszeríthetne arra, hogy grófné legyek; ha magam nem akarom? Mit adhat nekem a világ fényben, rangban, gazdagságban, a mi egy hü szívvel felérhetne? Azt gondolod elfeledtem szívességédet, melylyel, mint tanítóm, vigasztalom, irántam viseltetted? Megőrült nagybátyámmal együtt meghaltam volna; — az iszonyu télelem eloltani készült életemet; a szeretet visszaadta azt; éreztem, hogy élnem kell mig te élsz. Azért ne beszélj elválásról, ne beszélj rangkülömbőségről. Te az enyém vagy — az egyháznak nincs joga hozzád. Ki sértsek meg elrabolni tőlem! harczdühös hősnővé lehetnék, templomrombolóvá lehetnék, kész volnék Lutherként más vallást hirdetni.”

Hevesen átkarolt engem, szemei fénylettek, arcán bátorság ült. — Megrendültem jövőmnek feltárt képe előtt. Tisztán láttam, hogy itt nem egy, hanem két szív fog megtörni. — Vissza lépnem többé nem lehetett. menekülést nem láttam. (Folyt. köv.)

Szerkesztő barátom!

Csak jól találták azt ki hajdanában, hogy extra hungaricum non est vici! Magyarországon kívül nincsen élet! — Lám, Németországban még az urnapi és jubileumi processiókat is eltöltötték, még pedig nem csak a porosz kormány alatt lévő országokban, hanem még Belgiumban, sőt az áhitatos Bajorországban is; mert hát akadályozzák a közlekedést, az a rikácsoló ének zavarja a csendet, s csak a helyi élők vesznek azokban részt; — minálunk pedig nemcsak a processiók, hanem a kortes-menetek is szabadok! mulattam Pesten Horn, Wahrmann és Falk Miksa kortes menetein, félórát is fennakadtak a kocsi, — az a sok mesterinas kurjantotta éjlen megreszkettette a levegőt; helyelni, egy sem helyelt, kézzel-lábbal, fejfel-szájjal handabandáztak. Minden felől azt a hirt hallom, hogy a választásoknál a Tiszapárt lesz előnyben. Elhiszem, de azért Debreczenben Tiszának ellenjelöltjeit Verhovay Gyula fiatal író léptették fel. A Sennyei-pártiak is mozognak, még pedig itt-ott szép sikert remélnék.

Hanem könnyű nekünk itthon, míg fejünk azon törjük, hogy mely ügyes fogással lehetne jelöltünket követni tenni, addig a nagy világban majd kigyuladt a háboru. Berliuben régóta rossz szemmel nézik, hogy miként fegyverkeznek a francziák; (hiába, a rossz lelkiismeret folyton retteg) már már körműkre akartak utni a francziáknak, hanem az orosz császár és Angolhon köbeszólása folytán még is szépen meglapultak. Lássa, mily boldogok Europa népei! alusznak, s a fejedelemek őrangyalai szárnyakkal virrasztanak felettük; elkergetik az ólálkodó ellenség mérgező kigyóit; legfőbb az őrző díjt kell megfizetni, vagy ha az őrző díj nem sikerül, a háboru költségeit s hadi sarcsot.

A háboru emlegetve, eszembe jönnek a spanyolok, azok is a hétké reménylötték, midőn Alfonsó uttették a trónra, s ime — most újra kezdődik a hád el hád; még pedig legujabban Don Carlos seregei a győzedelmek; Alfonsó párszor megzsaladtak, sőt ezek között legujabban egy összeesküvést is fedeztek fel, melynek czélja lett volna elkergetni az új királyt és kikiáltani a köztársaságot; fölfedezték, s most küldik egymásután száműzésbe a főbb raugu tiszteket s tábornokokat; kiket pedig megtartanak, azokban a királyi pártiak nem bíznak. — A magyar király Alfonso spanyol ktrálynak azent István rend nagy keresztjét adományozá, hasonló megtiszteltetés viszonzásául; András grófot pedig a spanyol király spanyol grandnak nevezte ki. Ezekből láthatja barátom, hogy jó lábón állunk a spanyolokkal; de még a Grácban multkor megmacskaszeűzett Don Alfonso is Magyarországra Sárvárra jött e héten, no csak ugy látogatóba; — talán valahol követjelöltül akar föllépni?

A spanyoloktól átmehetünk a pápára, ez most gyűjtemi össze mindazok okmányokat, albumokat az utolsó levél és telegramm, melyekben a keresztény világ hódolatát fejezi ki a római pápa iránt. Rongyból lesz a papiros. Képzeld most barátom mennyi rongy gyűlik ott össze, midőn most csak születése napjára 36 ezer levelet kapott. Szegény pápa! tudja-e azt, hogy az idén még Rómában is csak a templomokban tartatták meg az urnapi körmenetet a tilalom miatt! — Hej pedig ezek a körmenetek nagyobb fényvel szoktak végbe menni Rómában hogy sem a régi szultánok ünnepi pompái, melyek le vannak írva az ozmanographiában! — Az általános hádkötelességről szóló törvény is megbeszíté a szent atya szívét, e törvény szerint a papok, áldozárok, sőt püspökök is 40 éves korukig hadiszolgálatra kötelesek, — hej pedig annyi pap van Olaszországban, hogy mint hallom van egy ezred, mely csupa regimentspaterből áll. És e törvényt Victor Emanuel szentesíti! Oh kiáltott fel a jesusita generalis a ré galant uomo az udvarias király, udvariasabb lehetne.

Pajzán.

Helyi és vegyes hírek.

— E hét folyamában kellemes hír keltette fel és tartja folytonos feszültségben lakostársaink érdeklődését. „Jókai Mór, az országszerte ismert és tisztelt regényíró, vendégünk lesz.“ Napok óta ezt újságolják ragyogó arccal az egymással találkozóak. — A volt jobb és balközép fusioja folytán nálunk is megalakult „szabad elvű párt“ vezérferfiái ugyanis Jókai Mór urat szemelvén ki leendő követjelöltül; az e czélból Budapestent járt küldöttség azon örvendetes hírrel tért vissza, hogy az óhajtvá várt vendég a görög consul kíséretében, vasárnap június hó 13-án megérkezend s reá következő hétfőn a piarctéren „alkalmi beszédet“ tartand; a mikor is a párt által követjelöltül ki fog kiáltani. — Nagyban készülődnek a kedves vendég minél ünnepélyesebb fogadtatására. Üdvözlő küldöttség megy eléje a Tiszáig, lesz banderium, banket, diszéladás a színházban, fáklyás zene stb., sőt a helybeli nyugodt gondolkodás módjáról ismert, mások véleménye irányában türelemmel és tisztelettel viseltető 48 as és függetlenségi egyesült párt is arról gondolkodik, mint fogadja — az elveitől ugyan nagyon messze áll, — de irodalmi működése miatt tisztelt férfit. — Bizton tudjuk, hogy a tisztelt vendéget Szentes polgárai hozzá — és hozzájuk illő módon fogadandják! — Hozza Isten!

— A kik a Jókai Mór ur tiszteletére, hétfőn este rendezendő banquetben részt venni óhajtanak, Burián Lajos, Soós Pál és Szalai Miklós uraknál vasárnap este féljelenkezzenek, mivel az ezen idő utáni jelentkezések elfogadhatók nem lesznek.

— Az előbbi hírrel kapcsolatban egyuttal arról is értesültünk, hogy Jókai Mór urat a szomszéd H.-M.-Vásárhelyen is akarja felléptetni követjelöltül az ott levő „szabad elvű párt.“ — Kissé különös ugyan,

miután Jókai ur már kinyilatkoztatta, hogy csakis a dárdái kerület (Baranya megyében) mandatumát fogja elfogadni, mint a mely kerületnek a mult országgyűlés alatt is képviselője volt, s hol jelenleg is — még pedig ellenjelölt nélkül — van feléptetve. — Igaz, hogy a szentesi közbizottság követjelöltje, Simonyi Ernő ur is több helyütt van feléptetve; hanem ez utóbbi még nem nyilatkoztatta ki, hogy csak is ezt vagy amazt a kerületet fogja elfogadni.

— A szegvári kerületben Madarász Jenő urat fogják követjelöltül felléptetni a függetl. pártiak; — és mint biztos forrásból tudjuk, ő a kerület bizalmát nem utasítja vissza.

— Figyelmeztetjük polgártársainkat a városi választott képviselők felerészének megtörtént kisorsolása folytán f. hó 14-én vagyis jövő hétfőn megtartandó választásra. — Ne hanyagolják el, hanem gyakorolják ezen szép polgári jogukat, még pedig annál nagyobb meggyőződéssel, mert a közbizottság értelmében most megválasztandó képviselők hat hosszú esztendőre választatnak meg. A választásra vonatkozó szavazatlapon szétküldettek már; meg van azokon jelölve, melyik kerület hány reudes és hány póttagot választ, s hol lesz a kerület választási helye. — Mi köztünk ez lapunk mult számában, most pótólag csak az illető kerületek választási elnökeinek s jegyzőinek neveit soroljuk elő. — Az első kerület választási elnöke leendő Magyar József tanácsnok, jegyzője Cicatricis Géza városi kiadó. — A II. kerület választási elnöke Szathmári Ede, jegyzője Borsos Péter városi írnok. — A III. kerület elnöke Győri József tanácsnok, jegyzője Szalai János v. írnok. — A IV. kerület elnöke Balog Dániel tanácsnok, jegyzője Dóma József v. írnok. — Az V. kerület elnöke Várady Lajos, jegyzője Pócs János v. írnok. — A VI. kerület elnöke ifj. Bartha János, jegyzője Szabó Zsigmond v. írnok. — A VII. kerület elnöke: Burián Lajos v. ügyész, jegyzője Brazorotto v. írnok. — A VIII. kerület elnöke Cicatricis Pál v. főjegyző, jegyzője Szakál Mihály v. levéltárnok. — A szavazás kezdődik mind a nyolc kerületben reggeli 8 órakor és tart félben szakítás nélkül esti 6 óráig. — A szavazás megkezdésekor jelenlevő választók maguk közül két-két bizalmi férfiut választanak minden kerületben a szavazatszedő küldöttség mellé.

— Több oldalról vett felszólítás folytán ismételen közöljük azon volt városi képviselő urak neveit, kik a közbizottság törvényi rendelkezéshez képest april hó elején tartott városi közgyűlésen kisorsoltattak: Az I-ső választókerületben kisorsoltattak: Táncoz Sándor, Bánai József, Kiss József, Konez György, Fülöp Lajos. — A II-ik kerületben: Sarkadi-Nagy István (Mikézsvő). Földvári-Nagy István, ifju Párdi János, idős Pósta János, Lévai József, K. Szabó István, Fekete Ferenc. A III. kerületben: V. Lakos József, Borbély Lajos, Németh Sándor, id. Nagy Ferencz, Kunos András, Inokai-Tóth Sándor, Vass András. — A IV. kerületben: Jurenák Ede, Molnár Miklós, Doma Bálint, Fábrián-Tóth Ferencz, Nyiri János. — Az V. kerületben: Nagy József, Purjesz Nánthán, Kristó Nagy Pál, Székely Lajos, Janó Ferencz, Czákó Ferencz, Marsovszky János, Kristó Nagy János, Hódi János, Bajkai Sándor. — A VI. kerületben: Kamucsai János, Nyiri Dániel, Szabó Ignác, Szigethi-Lakos Bálint, Pásztor József, Balogh Mihály (asztalos), Holik Lajos, Antal János, Halász-Szabó Mihály, Mecs-Balog István. — A VII. kerületben: Pádár Antal, Józsa András, Kórógyi József, Szamosközi Mihály, Oze János, Mexicoi-Török Sándor. — A közbizottság törvény 43. §-a szerint: a kilépett képviselők újra választhatók.

— Szatupa Andor színigazgató és társulata alig egy heti itt létük alatt közönségünknek tetszését és elismerését vívták ki; míg az igazgató a legújabb és legjelesebb darabok színre hozatala által igyekszik megnyerni a párolást, addig a szerepeiket szorgalmasan tanuló és begyakorló színésznő és színészek kekedd pontos s nem ritkán valóban művészi előadások által a közönség igényeinek törekszenek megfelelni. Figyelmeztetjük olvasóinkat a mai napon vendégünk Jókai Mór tiszteletére rendezett diszéladásra, számos megjelenésük által nem csak a jeles író tisztelek meg, hanem egyuttal élvezetdús estélyben veendnek részt.

— Özvegy Elekes Istvánné negyed fél éves fiacskája e hó 10-én a postaház mellett, a Kureza örvénybe fűródve, majd hogy a vízbe nem fuladt. A már elmerülő gyermeket az arra menő Nagy György — ruhástól a vízbe sietvén — saját élete veszélyeztetésével mentette meg. Mint halljuk a hatóság megjutalmazni készul a felebaráti részvét e szép példáját.

— Gyász hírek. Ifju Magyar József városi számtiszt, élte 21. évében hosszas betegség után f. hó 10-én jobblétre szenderült, másnap, e hó 11-én délután az összes városi tisztikar és számos megtisztelő kísérete ki a boldogultat kora sírjához; benne városunk egy szorgalmas tisztviselőt, a szomorodott szülők reményteljes fiut vesztettek.

— Kovács Károly okleveles gazdatiszt, hasonlókép élte viruló korában, 24. évében e hó 12-én szállt a nyugalom adó sírba. — A tehetséges ifju gyengélkedő egészsége, a választott pályájának elhagyására kényszeríté, az utóbbi időkben a városi ügyészi hivatalnál dolgozgatott s időközben az irodalom terén is működött, e lap régiebb-évfolyamaiban is több a gazdaszat érdekében írt czikk jelent meg tollából. — Nyugodjék békében hosszas szenvedései után!

— Hidegvérü öngyilkos. Juvara Tamás római tanár felmentette ereit, felfogta kiömlő vért e abba mártott ecsettel időnként följegyzéseket írt szobájának falára. Midőn az ajtót betörték, székben ült s töltött pisztoly volt a szájában, melyet — a vérvetéses folytán ereje elgyengülvén — elsútni már nem tudott. Iszonyu

olhatározását reggeli 8 óra táján hajthatta végre, ezt a falra írt megjegyzésekből lehetett gyanítani; egy helyütt olvasni lehetett: „fél kilencz! nyugodt lélekkel és vidáman várom halálomat;“ — más helyen: „Istenem! bocsáss meg, mint én is megbocsátottam;“ s több hasonlók. Hogy halálharca hosszú és fájdalmas lehetett, kitűnt ezen szinte vérrel-írt feliratból: „már dél van! és én még is élek!“

— A „Szentes vidéki takarékpénztár“ üzleti forgalma május havában 1875. Bevétel: Mult havi készpénz maradvány 2561 frt. 55 kr. váltók után befolyt 30323 frt. 70 kr. visszafizetett kölcsönök 690 frt. ki-váltott zálogok után 3065 frt. betételek 4636 frt. 12 kr. viszleszámitolás után 41141 frt. kamatok váltók után 1382 frt. 54 kr. kamatok kölcsönök után 34 frt. 40 kr. kamatok zálogok után 112 frt. 78 kr. befolyt iratdíjak 44 frt. 69 kr. őrzési díjak 4 frt. 70 kr. részvény átiratási díjak 5 frt. összes bevétel 84021 frt. 48 kr. Kiadás: Leszámitolt váltókra 48905 frt. 94 kr. jelzálog kölcsönökre 1080 frt. előlegek zálogokra 3707 visszafizetések betétre 8170 frt. 80 kr. betétek utáni kamatba 137 frt. 79 kr. folyó számlára 18361 frt. t. lepitvények után kamat 630 frt. 37 kr. osztalékba 23 frt. 40 kr. tisztviselők fizetéseire 178 frt. 32 kr. üzleti költségek 27 frt. 01 kr. Pénzkészlet május 31-én 2899 frt. 85 kr. összes kiadás 84021 frt. 48 kr. összes pénztári forgalom 168042 frt. 96 kr. Sonnenfeld Gyula, könyvelő.

A városi híresztelő könyvből, június 13.

A városi képviselők megválasztása június 14-ére lévén kitűzve, az I-ső kerület választói kis Török József házához ma délután 2 órakor tartandó értekezletre tisztelettel meghívattak.

A második kerület választó polgárait előleges értekezletre ma délután 2 óra sajtó házához tisztelettel meghívja Tasnádi János.

Felkérőnek a 3-ik kerület választói, hogy Borbély Lajos házánál ma délután 2 órakor tartandó értekezletre megjelenni sziveskedjenek.

A városi képviselők megválasztása tárgyában ma délután 2 órakor tartandó értekezletre a 4-ik kerület választó Vas András házához tisztelettel meghívattak.

Szigeti Lakos Bálint felkéri az 5-ik kerület választóit, hogy ma délután 2 órakor tartandó értekezletre az ő házához megjelenni sziveskedjenek.

Héjja István felkéri a VI. kerület és tanjai lakosokat, kik városi képviselőválasztási joggal bírnak, hogy ma d. u. 2 órára értekezletre összejönni sziveskedjenek.

A 7-ik kerület választóit ma délután 2 órakor tartandó előleges értekezletre tisztelettel meghívja saját házához Pataki Imre.

Udvardi Sándor felkéri a 8-ik kerület választóit, miszerint ma délután 2 órakor tartandó értekezletre sziveskedjenek megjelenni az ő házához.

Özv. Kunos Mihályné kiséri 153. sz. háza eladó.

Ifju Gerecz Jánosnak I. t. 8. sz. háza eladó.

Sebők Ferenczének belső ecseri tanyáján hereszénája van eladó.

Bonnár Ferencz né II. t. 736. sz. háza eladó.

Ruzs-Molnár Sándornak 1000 kéve nádja eladó, 746. sz. a. I. t.

Lami Istvánnak Várháton hereszénája van eladó.

Fodor Mihály veresegyházi 36 hold földje eladó.

Csala János II. t. 655. sz. háza eladó.

A halasi országos vásár f. évi június hó 20-án és 21-én fog megtartatni.

Ifju Busi Pál felsőréti egy részlet földje eladó.

Molnár Ádámnak II. tiz. 495. sz. háza, nagy-nyomási másod osztályú földje eladó.

Szamosközi Istvánné derekegyházi oldalon levő 2 fertály földje eladó.

Kalpagos-Szabó Mihály 1 fertály ecseri tanyaföldje s 709. sz. új-osztási háza eladó.

Hirdetés.

A helybeli „szabad elvű párt“ tagjai ezennel tisztelettel felkérőnek, hogy f. hó 13-án, vagyis vasárnap délelőtti 11 órakor tartandó általános pártértekezletre, a Rambovszki-féle új terembe minél nagyobb számmal összejönni sziveskedjenek.
Szentes 1875. június 11-én.

Az elnökség.

H i r d e t é s .

A „DUNA“ biztosító-társaság alulírt ügynöksége bátorkodik ezennel

J É G K Á R Ó K

elleni biztosításra tisztelettel felhívni. A díjtételek, a díj szabály szerint a lehető legolcsóbbak, a kiszolgáltatás gyors és pontos.

A „Duna“ biztosító-társaság biztosít továbbá: tűzkárokat ellen, lakházakat és gazdasági gépeket, gyárakat, butorokat, áruraktárakat, mezői terményeket stb.;

az ember életére, tőkét és évi járadékot különféle módozatok szerint.

Teljes tisztelettel

Vutsák János és társa.

Hirdetmény.

A városi közgyűlésnek f. évi 87. számú határozatával elrendelt mértékhatélességi helyiség felépítése tárgyában, ács és kőműves munkálatokra f. hó 15-én d. e. 9 órakor, a gazd. szakosztály hivatalos helyiségében, fog tartatni, a feltételek, a mondott helyen megtekinthetők.

Szentes 1875. jun. 12.

Balog Dániel, tanácsnok.

Hirdetmény.

Az 1874. évi XXXIII. t. cz. 62. §-a értelmében, tekintettel a f. évi 25333. sz. a. kibocsátott, s a központi választmányhoz megküldött belügyministeri rendeletre, ezennel közhírré tétetik: hogy a szentesi követválasztó-kerületben, az országgyűlési képviselő megválasztására, határ-időül — az említett t. cz. 57. §-ához képest — a folyó évi július hó 5-ik napja, Szentes város tanácstermébe, tüzetett ki.

A hivatkozott törvény 58. §-ának szabványa értelmében, tudomására hozatik a választó polgároknak, hogy a szentesi követválasztó-kerületben választási elnökek — ki egyszersmind a szavazatszedő küldöttség elnöke is — *Kristó Nagy István* helyettes elnökek *Sz. Nagy István*, jegyzőnek *Szakál Mihály*, helyettes jegyzőnek *Magyar József*; szavazatszedő küldöttségi tagoknak pedig: *Antal János*, *Pataki Imre*, *Tasnádi János* és *Borbély Lajos*, központi választmányi tagok választattak meg.

Ugvanasak az 1874. évi XXXIII. t. cz. 68. 69. és 70. §§-ai rendelkezéshöz képest, figyelmeztetnek a választó polgárok, hogy a választásnál semminemű fegyverrel, vagy bottal megjelenni nem szabad; továbbá, hogy a választási eljárás a kitűzött napon és helyen, reggeli 8 órakor fog megnyitattni; és hogy képviselőjelöltet bármelyik választó ajánlhat, úgy azonban, hogy az ajánlat egyidejűleg, a jelölt részére a szavazatszedő küldöttséghez egy, esetleg két bizalmi férfit kijelölni szabadságában álland; — mely eképen szerkesztett ajánlat, a f. évi július hó 1-ső napjától 5-ik napjának délelőtti 8 1/2 óráig, *Kristó Nagy István* választási elnöknek, a polgármesteri hivatalban írásosan lesz benyújtható, s az ajánlatról, az illető kívánatára térítvény fog adatni.

Kelt a szentesi követválasztó-kerület központi választmányának 1875. évi június hó 4-én tartott üléséből.

Szakál Mihály, központi v. jegyző. *Kristó Nagy István*, központi v. elnök.

Arverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött bir. végrehajtó által ezenel közhírré tétetik, hogy a szentesi kir. járás-bíróság, mint telekkönyvi hatóságnak 1461 számú végzése folytán, minthogy *Piti Miklósné*, mint a *Piti Antal* tulajdonához tartozott ingatlanok legtöbbet ígérő megvevője, vételári tartozásait az 1875. sz. végzéssel megállapított arverési feltételek 8-ik pontja ellenére is mind ez ideig le nem fizette, a jelzálogos hitelezőknek az arverés újabb elrendelése iránti kérelmekre

Piti Miklósné, *Tóth Francziska* által megvevett 12942 a 2 a 1 b és 12942 a 2 b r. sz. ingatlanok nevezettek kárára és veszélyére újabb el fognak arvereztetni következő feltételek mellett:

1. kikiáltási ár az 1875. sz. végzésben kitett becsár,
2. venni szándékozók tartoznak a becsárnak 10%-toliát előlegesen a kiküldött végrehajtó kezéhez letenni,
3. tartozik vevő a vételár 1/4-ed részét a becsár 10%-toliájának, mint bánatpénznek leszámításával 30 nap alatt; másik 1/4-ét 6 hónap, harmadik 1/4-ét 9 hónap, negyedik és utolsó 1/4-ét egy év alatt, mindenkor az arveréstől számított 6% kamataival együtt lefizetni,
4. az arverésen vett birtok átíratására vonatkozó költséget és százalékot vevő viselendi,
5. a megnevezett fekvőségek vevőknek azonnal tettleges bittokukba bocsáttatnak, azonban a telekkönyvi átíratás csak a vételár teljes lefizetésének igazolásával fog megengedtetni,
6. a fizetési határidők pontos meg nem tartása esetében vevő kárára új arverés fog kitűzetni,
7. az arverés határnapjául 1875. évi július 1-ső napjának d. e. 9 órája a szentesi kir. jbi-róság hivatalos helyiségében kitűzetik.

Kelt Szentesen 1875. máj. 26.
Onody Károly, bir. végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó közhírré teszi: hogy a szentesi t. kir. jbi-róságnak 1924 sz. végzése folytán, néhai *Füsti-Molnár Sándor* hagyatékához tartozó ingó és ingatlan javak el fognak arvereztetni, következő feltételek mellett:

1. Az ingóságok — melyekre kikiáltási ár a leltári becsár — azonnali készpénz-fizetés mellett, *Balog Antal*nak kisposta-utczában levő, az előtt *Rágyánszkiy-féle* háznál fognak elárvereztetni.
2. Az ingatlanokra, jelesen a szentesi 215. sz. tjkbe 8160, h.r.sz.a. bejegyzett s 300 frtra becsült 1960 hold sz.-lászlói földre, úgy a még telekkönyvezetlen s 6 frtra becsült tiszai ártérre nézve, kikiáltási ár a becsár.
3. Tartozik venni szándékozó a becsárnak 10%-toliát az arverés megkezdése előtt, a kiküldött bir. végrehajtó kezéhez lefizetni.
4. Tartozik vevő a vételár 1/3-ad részét a bánatpénz beszámításával azonnal, 1/3-ad részét 30 nap, 1/3-ad részét 3 hónap alatt, mindenkor az arveréstől számított 7% kamatjával, szinte a kiküldött végrehajtó kezéhez lefizetni.
5. A megvevett birtok, mely termés nélkül adatik el, vevőnek azonnal birtokába bocsáttatik ugyan, de a telekkönyvi átíratás csak a vételár teljes lefizetésének igazolása után fog megengedtetni.
6. Az arverési, valamint az átíratási bélyeg, százalék és más költségeket vevő köteles viselni.
7. A fizetési határidők pontos meg nem tartása esetében — vevő kárára új arverés fog kitűzetni.
8. Arverési határidőül az ingóságokra 1875. június 28-ik, az ingatlanokra 1875. július 6-ik és szükség esetében 1875. július 29-ik napjainak d. e. 9 órái tüzetnek ki.

Kelt Szentesen, 1875. jun. 5-én.
Onody Károly, bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

Szentes város tanácsa részéről értesítetik a közönség: miszerint az 1875. XXVI. és XXI. t. cikkek alapján, a nmlt. m. kir. pénzügyministerium által f. évi május 18-ról kelt 25227. szám alatt utasítás adatott ki: a cselédek, tekeasztalok, játékhelyiségek, kocsik és lovak, valamint a löfegyverek ősseirásának haladéktalan foganatosítása iránt.

Mely rendelkezéshöz képest, az adó alá esendő cselédek, jószágok s tárgyak ősseirása f. június hó 15-én, vagyis a jövő kedden, úgy a város négy tizedében mint a tanyákon, a kiküldött tisztviselők által megkezdetik; figyelmeztetik ennélfogva minden szentesi lakos: miszerint az ősseirás ideje alatt otthon tartózkodják, s az adó tárgyakat lelkiismeretesen bevallja, mivel a rendelet áthágói a törvény értelmében meghatározott bírságokkal fognak büntettetni.

Kelt Szentes város tanácsának 1875. évi június hó 9-én tartott üléséből.

Kiadta: **Cicatriois Pál**, főjegyző.

Pályázat

mértékhitelítő biztosi és hivatalsszolgai állomásokra.

Csongrádmegye területén két mértékhitelítő hivatal állítatván fel, székhelyül Szentes és Csongrád városokban, az ezen hivataloknál alkalmazandó mértékhitelítő biztosi és hivatalsszolgai állomásokra ezennel pályázat nyitattik; pályázati határidőül f. 1875-ik évi június hó 20-ika tüzetvén ki; s a biztosi állomás évi fizetése 800 frt., a hivatalsszolgáé 250 frtban állapítatván meg.

A biztosi állomásokra pályázók tartoznak igazolni, hogy a méterrendszer szerint mindenemű súlyokat, mértékeket és mérőkészülékeket elméletileg és gyakorlatilag ősmerek. azoknak előforduló eseteknél alkalmazását értik; tartoznak továbbá évi 800 frt. fizetésőknek megfelelő biztosítéki óvadékot (cautio) letenni, illetőleg kimutatni. A pályázati kérvények f. évi június hó 20-ig mint záros határidőig Csongrádmegye t. alispánjához, a szükséges okmányokkal felszerelten intézendők.

Kelt Csongrádmegyének 1875-ik évi május hó 11-én s folytatolag több napon át tartott rendes közgyűléséből. **A főjegyzői hivatal.**

Hirdetés.

Alulírott tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, hogy nagy posta-utca 282. szám alatti *Sinóros-Szabó József-féle* házban minden ünnep-és vasárnapokon — kivéven az esős idöket — fagyalttal szolgálhat; valamint mindenféle friss süteményekkel is; megrendeléseket pedig a lehető legpontosabban és a t. megrendelő kívánalmaihoz alkalmazkodva, szintén fellállal és elkészít.

Tisztelettel:
PAPP LAJOS, cukrász.

Epen most jelent meg, magyar fordítás a hírneves igen tanulságos könyvnek:

az önmegóvás,
tanácsadó minden korbeli férfiaknak, **Laurentiustól.** Borkéba lepecsételve.
Számталanszor bebizonyult segély és orvoslása (26 éves tapasztalás folytán) a

gyöngeségi

állapotoknak a finemző tagokban, ideges bajokban stb. mint a **rongáló önfertőzés és faji kicsapongások következményeinek.** — Minden könyvárusnál, jelesen **Kökal** Lajosnál, Károly utczában. Ára 2 fr. 30 kr.

A t. közönség óvatik bizonyos utánzásoktól és majmolásoktól e könyv-neve, melyek a közönség elámtása tekintetéből még hírlétnyem szeresitli leírásáig is terjednek. Azért ügyeljen mindenki arra, hogy könyvem eredeti 35-ik kiadását

Laurentiustól
kaphassa, mely egy 8-ad röt 208 lapos kötetet képez 60 bonoztani ábrával azedba metszve és a szerző névbélyegével van pecsételve
8-20 **Laurentius tanár**

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Szikkvíz

gyáram ismét megkezdette ez idényre működését és naponta friss tölteményt

csak 6 krért üvegenként!

szolgálók. — Ezen tündő italt a fogyasztó közönségnek tisztelettel ajánlom,

Lázár Dávid,
I. t. Zöldfa-utca 279. sz.

9-25

Szikkvíz csak 6 kr. üvegenként!

Deszkákat és épületfákat

az új fa megérkezével, mint minden évben, úgy ezen alkalommal is, mustráltunk ki. — Ezen felette jutányos árukat a szükségellő közönségnek midőn ajánljuk, egyszersmind felemlítjük: hogy üzletünk mindenemű és jóminőségű áruczikkei, u. m.: **deszka, épületfa, zsin-dely és lécz** stb. az idő viszonyokhoz mért **legjutányosabb áron** mindenkor kaphatók.

Lázár és Sonnenfeld,
gözmalom- és fűrészgép tulajdonosok.